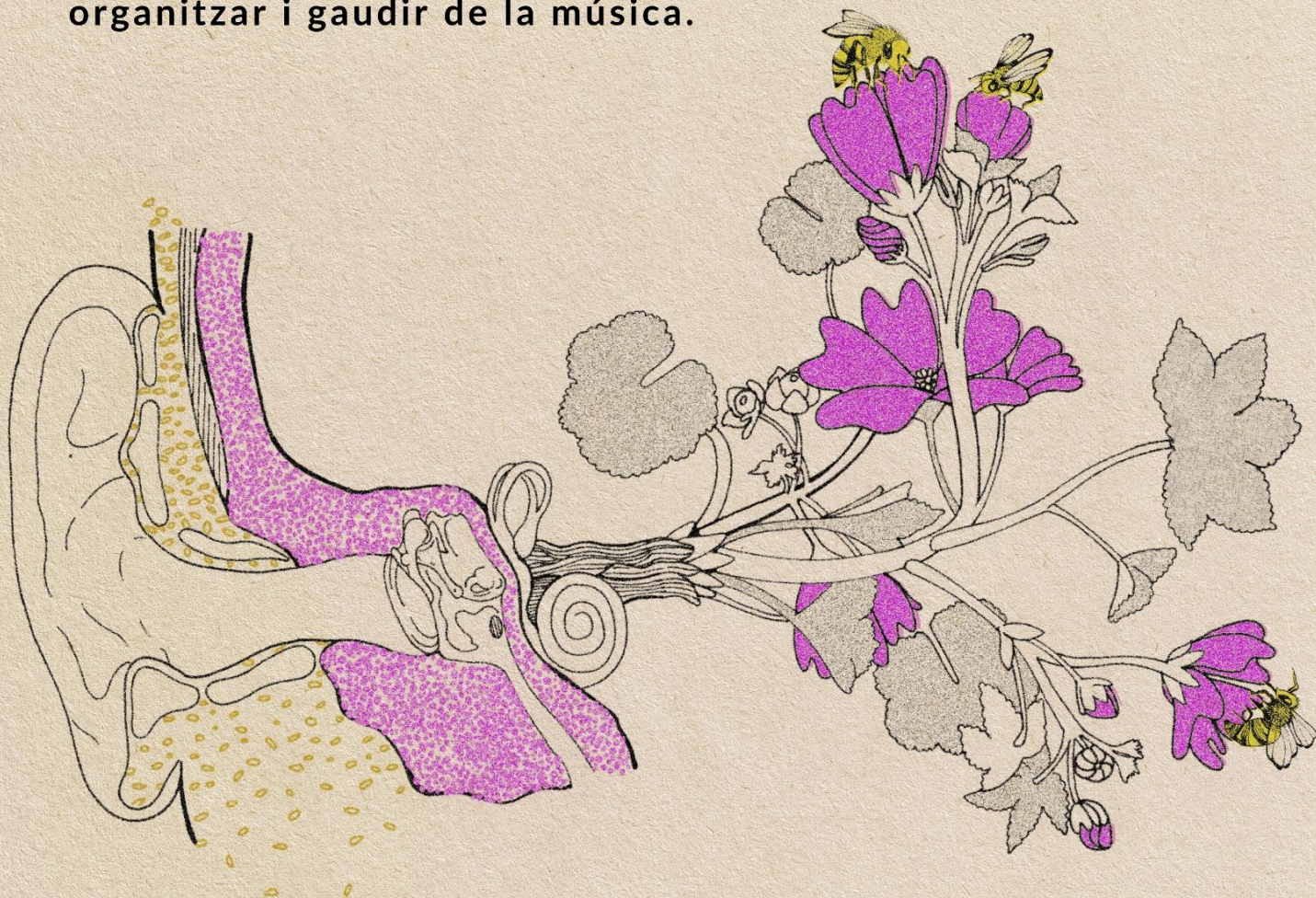

COMUNITZAR LA MÚSICA

Vol.4

Trobada per explorar diverses maneres alternatives de crear,
organitzar i gaudir de la música.

DISSABTE 4 DE NOVEMBRE

16:30 h - 20:30 h / CENTRE CULTURAL ALBAREDA

ACCÉS LLIURE AMB INSCRIPCIÓ

Jornada coproduïda pel conjunt de persones i col·lectius que formen el plenari de l'Acció Cultura Viva.

**CULTURA
VIVA**

**Ajuntament
de Barcelona**

Jornada d'Acció Cultura Viva: **Comunitzar la música Vol. IV**

Trobada per compartir formes diverses i
alternatives de fer, escoltar i organitzar
música

Data: dissabte 4 de novembre de 2023

Lloc: Centre Cultural Albareda

Organització: Comissió de Preguntes del Plenari del BAM Cultura Viva

Introducció

En el decurs de temps la humanitat s'ha fet preguntes, s'ha qüestionat la seva existència, el seu benestar, la seva racionalitat... És per això que neix arran de la inquietud de la gent que forma la plenària de l'Acció Cultura Viva un espai de reflexió sobre la música i els seus processos. En les jornades de Comunitzar la Música es busca les preguntes encertades, no les respostes correctes.

Durant aquestes jornades, es formen grups de discussió al voltant de diversos temes rellevants. Aquests grups es reuneixen durant dues hores per debatre i compartir perspectives amb totes les participants. Posteriorment, es realitza una posada en comú de les reflexions sorgides en aquests grups. Aquesta posada en comú es du a terme amb la col·laboració de relators verbals, gràfics i musicals. Això permet que tothom pugui conèixer i comprendre les diverses inquietuds i perspectives que mouen la comunitat musical.

Durant la quarta edició de les jornades, es van abordar tres temes clau que van captar l'atenció i la participació dels assistents. Aquests temes van ser:

- **Grup 1. Ràdio: nous mitjans i gestió comunitària**

Durant la jornada es vol reflexionar sobre com donar les eines necessàries a qui es vulgui acostar al món de la ràdio. Com poder entendre la ràdio com a mitjà col·lectiu en les seves diverses formes tant les convencionals com a través de les noves plataformes digitals i evitar la pèrdua del seu paper difusor, expansiu i expressiu.

- **GRUP 2. Inclusió i Accessibilitat a la Cultura**

En aquest bloc s'obrirà el debat sobre l'accessibilitat i la inclusió en la cultura, tot visibilitzant projectes que treballen per a la inclusió des d'un perfil de producció d'arts comunitàries i musicals. També es vol compartir com adaptar projectes per a tots els públics, per a persones amb capacitats diverses, exposant tots aquells dubtes, dificultats i resultats, per poder comunitzar i fer accessible, festivals de música, teatre, producció musical, etc. Comptant amb projectes ja en marxa i també la participació i implicació de l'administració, i valorant que la cultura sigui un espai segur, inclusiu i accessible.

- **Grup 3. Música i Autogestió: un diàleg intergeneracional**

En aquest grup s'intentarà explorar com les noves generacions s'acosten a la música i l'autogestió en l'escena musical actual. La participació de totes les assistents ens permetrà examinar com podem establir connexions significatives entre les noves i les antigues generacions. És una oportunitat per compartir perspectives, idees i experiències, tot obrint el diàleg sobre la música, l'autogestió i la seva evolució a través del temps.

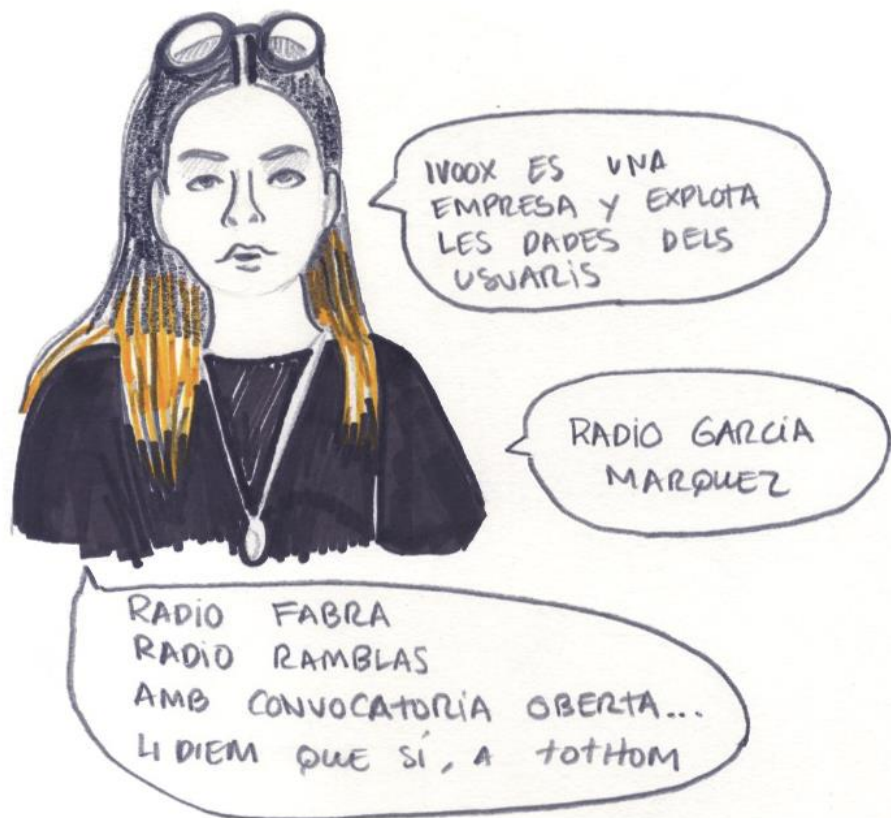
Grup 1. Ràdio: nous mitjans i gestió comunitària

Relatoria: Radio Dublab Barcelona

¿Tiene sentido que existan proyectos autogestionados que pivoten alrededor de la idea de ir a un estudio para emitir en directo, cuando cualquier persona puede grabar un pódcast con una inversión mínima desde su casa? Sí, y mucho.

Con la respuesta a esta pregunta, podríamos englobar la conversación que tuvimos sobre autogestión y radio comunitaria en la 4.ª edición de "Comunitzar la Música".

Desde tu casa pueda grabar un pódcast y difundirlo sin casi mucho esfuerzo, podríamos afirmar que la libertad de expresión está en su punto más álgido gracias a la tecnología, pero claro, este pódcast que hemos grabado en la comodidad de nuestro salón, dormitorio, local... Después de ser registrado tendrá que ser alojado en una plataforma, esta

plataforma hará negocio con él y con nuestros datos mediante la capitalización de nuestra información, tendremos que promocionarnos en redes, redes donde nosotros somos el producto, también tendremos que convertirnos en publicistas, por si no hubiera sido suficiente con hacer la ingeniería y edición de sonido.

La sociedad moderna ha experimentado una revolución en el ámbito de la comunicación. Con el rápido desarrollo de Internet y las redes sociales, la difusión de contenido se ha vuelto más accesible que nunca. En este contexto, los podcasts se han convertido en una potente herramienta para la expresión individual y la creación de comunidades en línea. Sin embargo, a medida que el espacio digital se satura con una multitud de podcasts y contenido generado por usuarios, surge la necesidad de distinguirse y encontrar una audiencia relevante a la vez que le encontramos significado nuestras

creaciones y difusiones online, ya que nada se salva, todo lo que subimos a internet acaba siendo contenido y tenemos que ser conscientes de las connotaciones que trae consigo este término.

Una vez que nuestro pódcast este subido a la plataforma que más nos seduzca, estaremos compitiendo contra influyentes figuras públicas o proyectos directamente financiados por empresas multinacionales, este panorama puede desanimarnos un poco si lo analizamos, pero, aun así, confiamos en que tenemos algo que contar y seguimos adelante, difundiendo nuestra pequeña cápsula de pensamiento ¿No se supone que internet democratiza la sociedad?

Seguramente después de 6 o 7 capítulos acabemos dejando ese pódcast (esperemos que no), y no porque ya no nos interese el tema o se nos haya agotado la pasión, sino porque ese ecosistema es frío y hostil para una persona con dos micrófonos y un ordenador, después de grabar y subir el pódcast lo único que tendremos será un número de escuchas, una página de métricas y con buena o mala suerte (todo dependerá del tono), algún comentario.

Es en este momento de desolación frente a internet y el contenido, cuando la radio aparece para socorrernos y salvar nuestra necesidad de expresarnos y compartir que hemos convertido en pódcast online, pero no la radio, como fue concebida durante el siglo pasado.

Ni una radio que basada en promociones pagadas, listas de éxitos y costosa publicidad, esta radio funciona como una herramienta social que nos permite transformar la expresión, nuestro día a día y aficiones en un elemento dentro de una comunidad de personas con nombres y apellidos y no con nombres de usuario.

Las radios comunitarias hacen que la asociación vecinal pueda ser escuchada, que los melómanos puedan compartir música que una radio convencional nunca estaría dispuesta a reproducir, o que podamos tener información sin intermediarios ni filtros, creando una red de personas para personas, sin intereses monetarios.

Son un faro de democracia y participación ciudadana. Al proporcionar acceso igualitario al aire, ya sea por a través de FM o internet, fomentan la inclusión y la representación de grupos minoritarios. En lugar de ser meros receptores pasivos de contenido, los miembros de la comunidad pueden convertirse en creadores activos, contribuyendo con sus propios programas y perspectivas a la programación de radio.

Además de su papel en la promoción de la diversidad y la inclusión, también sirven como herramientas educativas y de empoderamiento. Ofrecen oportunidades de capacitación en habilidades técnicas y de comunicación, permitiendo que los miembros de la comunidad adquieran

conocimientos prácticos y se conviertan en narradores de sus propias historias. Estas estaciones pueden servir como incubadoras para el talento local, proporcionando una plataforma para artistas emergentes, periodistas ciudadanos y activistas comunitarios.

Cuando la radio cumple con esta función social, se transforma en un agente cohesionador de personas afines y de colectivos ya existentes, independientemente de la naturaleza de estos, colectivos que difícilmente llegarían a interconectarse, o si lo hacen sería mediante acciones puntuales promovidas por alguna marca o institución.

Gracias a una plataforma unificadora encuentran un punto en común y encuentran, ya sea a través de la cooperación directa o la inspiración, maneras de ir mejorando esa comunidad, fomentando la autocrítica y la motivación. Al igual que estas jornadas, su función es similar. Cuando vemos personas que, dentro su vida diaria, sacan tiempo para aportar fuerza a proyectos comunitarios, creando redes de apoyo directas, nosotros como personas voluntarias nos vemos reflejadas y le vemos el sentido a todo el trabajo que ponemos para crear espacios que autogestionados y libres de lógicas capitalistas o mercantiles.

Sin embargo, las radios comunitarias también enfrentan desafíos significativos en su búsqueda de sostenibilidad y relevancia en el siglo XXI. La falta de financiamiento y recursos puede limitar su capacidad para operar de manera efectiva, mientras que la competencia con medios digitales y comerciales puede amenazar su audiencia y viabilidad a largo plazo.

Una de las conversaciones más interesantes de la mesa redonda se dio en torno a este tema. ¿Cuándo una radio comunitaria tiene publicidad y patrocinios, esta deja de ser una radio comunitaria y pasa a ser una radio comercial? ¿Qué es una radio comercial y una comunitaria si hablamos de cómo consiguen mantenerse en el tiempo?

¿Y si estos patrocinios son de la tienda de discos local o algún evento que ocurre dentro de la ciudad y tiene que ver con mejorar el tejido local cultural, la radio pasa a ser comercial? ¿O nos interesa crear una economía circular alrededor de todo esto que estamos creando de manera comunitaria y autogestionada?

Huir totalmente de una cuota de socio o contar con patrocinios por una cuestión ideológica, en un mundo hipermercantilizado y capitalizado, es algo que puede resultar muy atractivo sobre el papel, pero la realidad es que solo se precariza más y más la infraestructura humana y técnica de la plataforma, el material se deteriora y las personas tienen un límite de tiempo y esfuerzo cuando no hay que trabajar voluntariamente. Esto en el largo plazo puede comprometer la supervivencia de la plataforma, durante la conversación había quienes defendían esta economía circular creada en torno a la comunidad y quienes la negaban totalmente diciendo que en el momento que las

promociones pagadas forman parte del funcionamiento de la radio, la persona que no puede pagar esa promoción dentro del ecosistema está siendo perjudicada por la plataforma.

Todo esto sumado a las regulaciones gubernamentales y los obstáculos burocráticos pueden dificultar el establecimiento y operación de las radios.

Para superar estos desafíos, es necesario un compromiso renovado con el apoyo y la promoción de las radios comunitarias. Esto incluye la asignación de recursos financieros y técnicos adecuados, la eliminación de barreras regulatorias injustas y el reconocimiento del papel crucial que desempeñan en la promoción de la diversidad cultural, la cohesión social y la participación ciudadana.

Al fortalecer y defender las radios comunitarias, podemos garantizar que sigan siendo un faro de esperanza y un motor de cambio en nuestras comunidades locales y más allá.

En conclusión, la radio comunitaria representa mucho más que una simple alternativa de contenidos radiofónicos. Es un vehículo para la expresión democrática, la inclusión social y el empoderamiento ciudadano. En un mundo cada vez más fragmentado y polarizado, estas estaciones desempeñan un papel vital en la construcción de puentes entre las personas, fomentando la comprensión mutua y la solidaridad comunitaria. Al proteger y fortalecer las radios comunitarias, podemos avanzar hacia un futuro más justo, equitativo y participativo para todes.

GRUP 2. Inclusió i Accessibilitat a la Cultura

Relatoria: Carme Tàsias, Rita Farré, Elena Xifre i Josep Mª Aragay

Ens trobem els representants de la comissió de Preguntes de l'Acció Cultura Viva amb l'Imma Alemany, de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat; en Javier Modrego, de l'Associació Dj's pel Canvi; i l'Elena Xifre i Rita Farré de l'organització Basket Beat.

LA JORNADA

Entrem en una aula plena de taules i cadires i ens situem en cercle.

L'Imma Alemany és la primera a exposar i ens parla del projecte XAVI (Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent) seguint un PowerPoint. Ens introdueix a la qüestió amb una narració general del projecte i ens explica proves pilots que estan realitzant amb teatres i festivals de música per tal de facilitar l'accés i l'experiència a tota mena de persones. Dj's pel Canvi, a banda d'explicar el seu projecte, destaca el seu procediment d'economia circular i com els seus projectes generen diners per altres projectes. Finalment, Basket Beat, ens fa una presentació global del projecte posant èmfasi a tots aquells espais i estratègies transversals per l'accessibilitat.

Amb l'exposició dels projectes feta, entrem a la segona hora; quan comença a circular molt més la paraula.

El primer tema -i quasi únic- que es treballa és la relació entre accessibilitat i diversitat funcional. Mentre que algunes de les participants es focalitzen en aquest matrimoni, altres ens recorden i posen èmfasi al fet que l'accessibilitat no només té a veure amb el nostre cos o amb els nostres sentits.

Per començar, val a dir que l'accessibilitat té a veure amb el sistema i el que aquest prepara per als cossos normatius i capaços. A més a més, és molt pretensions pensar que tots els artefactes i estructures preconcebudes que jo tinc i necessito per beure un got d'aigua de l'aixeta són significativament diferents del suport que una persona sense extremitats necessita també per beure'l. En aquest sentit, no hem d'oblidar que les diferències i les particularitats de l'espècie humana sovint s'han volgut veure com a no naturals per tal de justificar la dominació entre suposadament normals (desitjables, no institucionalitzats i aparentment no vulnerables) i suposadament anormals (no desitjables, institucionalitzats i anomenats vulnerables; vulnerabilitzats).

Per altra banda, seria important entendre que l'accessibilitat, i ho explica l'Enquesta de participació i necessitats culturals de Barcelona (entre molts d'altres), va més enllà d'un col·lectiu concret. L'exclusió es pot donar de diverses formes i la participació cultural té moltes qualitats (estadis). És allò tant utilitzat de la democratització cultural,

la democràcia cultural o el que Holden anomena cultura democràtica. En aquest sentit, parlem d'accessibilitat i participació cultural però sabem, i ens ho explica Miessen a la "Pesadilla de la participación", que la participació forma part d'un llenguatge après, imposat i políticament correcte que ens serveix per a tot i valida o positivitza qualsevol pràctica. Com explica el mateix llibre, moltes de les organitzacions no governamentals ens permeten i conviden a no participar a través d'una participació acrítica i condicionada.

Ampliant la relació exclusiva entre accessibilitat i diversitat funcional, ens hauríem de posicionar en una mirada que fos més interseccional o, amb llenguatge descolonial, més entreteixits o entre trames. I és que l'accessibilitat la travessen altres eixos d'opressió i privilegi com l'edat, el gènere, el sexe, la sexualitat, la classe o el lloc on hem nascut.

Acabem la jornada amb moltes preguntes sense resoldre i amb una frase amb la qual estem totes d'acord, "Queda molta feina a fer" i, com sempre (és quasi obligatori dir), hi ha una manca de recursos públics i privats per assolir altres possibilitats.

Aquesta realitat-justificació ens va bé, però, si ens atrevim amb una relatoria d'autor, si hi posem cullerada, entenem que hi ha una responsabilitat relativament senzilla que ens pertany a cadascuna de nosaltres i que passa necessàriament per aquestes preguntes: Quins cossos formem part de les entitats culturals? Com, des d'on, per a qui i per a què es generen les accions culturals?

A més a més, la nostra obligació com a treballadores de l'acció cultural seria complementar les preocupacions de l'accessibilitat (allò de les barreres sensorials i arquitectòniques) amb mirades més queer-crip que reconeguessin la

deformitat de les persones no només com a element natural sinó com a enriquiment i qüestionament del sistema de l'art així com a porta d'entrada a tot allò no capacitista. La diversitat funcional pot ser difícil de domesticar pel capitalisme i pot esdevenir una gran radicalitat des de la que afrontar diversos reptes actuals.

Així doncs, caldria allunyar-nos de la victimització i de la cosificació (reducció al cos) de les persones amb alguna particularitat així com, fins i tot, deixar de voler fer el món cultural accessible (l'és que aquest està pensat des de l'heteronormativitat o des del que diuen integritat corporal obligatòria). Seguint a Asun Pie i Jordi Planella en el seu article "Pedagoqueer: resistencias y subversiones educativas", les discapacitats les hauríem d'entendre com una resistència a l'homogeneïtzació. La discapacitat, la no capacitat que estar en totes, és la força més gran per desestabilitzar el centre normatiu.

Després de quatre dècades de treball sobre la discapacitat, cal complexificar - especialment en l'àmbit de la cultura i la cultura comunitària- els discursos, pràctiques i polítiques del cos:

Què o qui defineix la discapacitat?

Com podem trencar la dicotomia capacitat discapacitat?

Com seria parlar d'accessibilitat des d'un lloc no condescendent? Hem de seguir parlant d'accessibilitat? - Com podem ampliar la relació entre accessibilitat i diversitat funcional?

Quin paper hauria de tenir l'administració en tot això i de quina manera aquesta podria donar suport a les entitats de base?

Com pot l'administració continuar avançant en l'accessibilitat (quin és el lloc on hauríem d'arribar?) mentre les entitats de base i activisme seguim buscant reconeixements (a la monstruositat) inconformismes i esclètxes?

Posem el focus en l'homogeneïtzació o en la resistència?

SOBRE ELS PONENTS

La Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent (XAVI)

Una iniciativa de col·laboració pública-privada en el marc de l'Acord Ciutadà del municipi de Barcelona. Amb l'objectiu de garantir els drets de les persones amb discapacitat, la XAVI treballa en diverses àrees Per tal de millorar l'accessibilitat i promoure la vida independent de les persones amb alguna discapacitat (tot i que la mateixa xarxa parla de persones amb discapacitat).

Actualment, la XAVI compta amb la participació de setanta entitats i professionals de diferents àrees de l'Ajuntament. A més, l'estructura de la xarxa està oberta a la inclusió de noves entitats i institucions interessades.

Els temes principals en què es concentra la XAVI són l'accés a l'habitatge per a persones amb alguna discapacitat, la reforma del Codi Civil i l'accessibilitat als espais culturals com teatres i cinemes.

Les finalitats de la XAVI, com s'explica en el mateix web de l'ajuntament, són: es basen en la transformació social, la reivindicació dels drets, la promoció de la participació i el treball col·laboratiu, l'autorepresentació i la defensa de la vida independent. Els valors que guien la xarxa inclouen la inclusió, el compromís, la corresponsabilitat, la diversitat, el diàleg i el pensament crític.

Els objectius principals de la XAVI inclouen la conscienciació sobre la realitat de les persones amb

discapacitat; l'avanç en el compliment de la Convenció dels Drets de les Persones amb Discapacitat de les Nacions Unides i la Llei d'Accessibilitat de Catalunya; la promoció de la participació activa del col·lectiu de persones amb discapacitat en la presa de decisions polítiques; la transició cap a un model comunitari d'atenció que prioritzi la vida independent i la capacitat de decisió de les persones amb alguna discapacitat; i la recollida de les demandes i propostes del col·lectiu de persones amb discapacitat per tal d'establir prioritats per a la seva implementació.

Associació DJ's pel Canvi

És molt més que una entitat dedicada a la música i al món dels DJs. Des de la seva creació, s'ha convertit en un punt de trobada per a la inclusió i la diversitat a través de la música i la cultura urbana. Fundada amb la missió de promoure valors de respecte, igualtat i integració,

l'associació ofereix una àmplia proposta d'activitats i tallers destinats a persones de tots els orígens i capacitats.

La tasca de l'Associació DJ's pel Canvi resideix en els seus tallers inclusius. Aquests tallers són espais de trobada on persones de diferents barris, edats, cultures i condicions es reuneixen per aprendre i compartir la seva passió per la música. Els tallers no només ofereixen formació en tècniques de DJ i producció musical, sinó que també promouen la cohesió social, la integració i la confiança en un mateix.

Una de les grans virtuts dels seus tallers són la seva capacitat per acollir i incloure persones amb discapacitat. Mitjançant l'adaptació de les activitats i l'ús de tecnologies accessibles, es garanteix la participació de tothom, independentment de les seves capacitats físiques o cognitives. Això contribueix a la integració social dels participants i ens recorda el poder de la música com a vehicle d'expressió i d'igualtat.

Més enllà dels tallers, l'Associació DJ's pel Canvi també organitza esdeveniments i actuacions per difondre els seus valors. Aquests esdeveniments serveixen com a plataformes per a nous talents i actuen també com a punts de trobada per a la comunitat. A més, col·laboren amb altres entitats i institucions per dur a terme campanyes de sensibilització i accions solidàries.

L'Associació DJ's pel Canvi és un exemple clar de com la música pot ser una eina poderosa per al canvi social i la inclusió. Amb els seus tallers integradors i la seva dedicació a la diversitat, estan fent una diferència real en les vides de les persones i en la construcció d'una societat més igualitària i justa.

Basket Beat

Basket Beat, amb la il·lusió de plantejar-se altres maneres de viure i entendre/imaginar/construir la realitat, neix de la passió per les persones i les seves relacions. Una proposta que des del 2009 acompanya i problematitza processos educatius, socials, comunitaris i polítics a través de fer música en grup i amb pilotes de bàsquet.

Seguint les inspiracions de les pedagogies sistèmiques, crítiques, feministes, descoloniales i l'antipedagogia, cada setmana realitzem al voltant de 30 tallers socioeducatius a instituts, centres penitenciaris i places amb més de 500 persones. La idea principal és aprofitar les coses que passen durant les dinàmiques de grup així com l'experiència artística i corporal de fer música en grup i amb pilotes de bàsquet per tal de confrontar els grups i els seus membres. Es tracta que les persones puguin ampliar el seu punt de vista, llenguatge i experiències. Fruit de la seva experiència, Josep Mª Aragay publica "Les arts comunitàries des de l'educació social. L'experiència Basket Beat" i, molt més irreverents i crítics, "2300 preguntes per a tu i la teva acció en els àmbits social, educatiu i artístic." i "La comunitat de la mort. El camí impossible cap als marges."

Per altra banda, cada any realitzen al voltant de 250 hores de formació amb més de 2000 estudiants i professionals de diverses universitats internacionals així com d'entitats privades i públiques dels àmbits de l'educació, les arts, l'esport i l'acció social (treballen la revisió del rol professional i eines per a la facilitació de grups). A més, ofereix tallers d'equip i sessions de Team Building a empreses, i compta amb una orquestra de pilotes de bàsquet que proporciona una sortida professional als joves.

Finalment, des de l'abril del 2019 està liderant l'organització del Festival de les Arts Comunitàries de Catalunya (FAACCC) que, l'octubre del 2023, ha celebrat la seva tercera edició.

Grup 3. Música i Autogestió: un diàleg intergeneracional

Relatoria: Histeria44, Festibal Boca i VantaBlack

El passat Dissabte dia 4 de Novembre es van celebrar les jornades de comunitzar la Música Vol. 4 entorn del festival Acció de Cultura Viva. Aquella tarda, tres col·lectius amb projectes culturals interessants i amb iniciatives també individuals que compartien un valor comú, l'autogestió, van compartir opinió i perspectiva sobre temes vinculats a la música, la perifèria, l'oci, i, sentint-nos una mica com a casa, fent allò que forma part dels marges dels mitjans i de les elits tant polítiques com socials i que tant costa de vegades reivindicar. Ens va semblar un espai segur i còmode per a desplegar i aprendre d'arguments que formen part de la nostra idea de projecte i que, sobretot, formen part del nostre ideal del que hauria de ser el consum i la creació de continguts tants culturals com musicals, entreteniments i d'altres. Estem molt agraïdes d'haver-ne format part.

Acció Cultura Viva va fer possible l'oportunitat d'un espai de reunió on convergiríem experiències i intercanviaríem coneixements. Aquest espai no només va ser un simple punt de trobada, els debats van reflectir la importància dels teixits de la cultura compartida. Cada participant va aportar una peça única en el mosaic de les experiències compartides, i les connexions van transcendir les barreres individuals. Es començaren a plantar les llavors de les col·laboracions futures des de l'autonomia i el compromís amb la cultura autogestionada i viva.

Abans de jornada ens vam trobar persones que formaven part dels tres col·lectius que estaven presents a la jornada i que van conduir els diferents temes que es van tractar.

El projecte BOCA és un festival inclusiu destinat exclusivament a joves menors d'edat. En aquest esdeveniment, els protagonistes són els adolescents, oferint-los un espai específicament dissenyat per a ells i gestionat per altres joves menors.

Histèria44 és un col·lectiu autogestionat multidisciplinari queer que se centra principalment en la cultura underground. A través de les seves diverses expressions artístiques i activitats, aquest col·lectiu promou una visió inclusiva i diversa de la creativitat i la identitat, fent èmfasi en les perspectives i les veus marginades.

Vanta Black és un col·lectiu de vídeo magazine que emergeix des dels marges de la cultura. Mitjançant les seves produccions, aquest grup ofereix una plataforma per a narratives i perspectives diverses que sovint es troben fora del corrent principal. El seu enfocament se centra en amplificar les veus i les experiències que sovint es troben excloses del discurs dominant.

També durant el dia de la jornada es van incorporar altres persones d'altres col·lectius.

Paral·lel 62 que és un espai situat a Barcelona que fomenta l'art accessible i multidisciplinari. En aquest lloc, es dona cabuda a una varietat d'expressions artístiques, proporcionant una plataforma per a artistes emergents i establerts per mostrar el seu treball al públic. A través d'exposicions, esdeveniments i altres activitats culturals, Paral·lel 62 busca enriquir la comunitat local amb diversitat creativa i experiències artístiques.

L'Orella Furtiva és un podcast amb un enfocament punki que explora el món de la música clàssica. En aquest podcast, s'aborden temes relacionats amb la música clàssica amb una perspectiva fresca i alternativa, desafiant les convencions establertes i oferint una visió única sobre aquest gènere musical. A través de les seves emissions, l'Orella Furtiva busca connectar amb una audiència diversa

i ampliar l'apreciació per la música clàssica en tots els seus aspectes.

Stalkers és un projecte que promou la governança participativa en l'oferta cultural municipal dirigida a joves. A través d'aquesta iniciativa, es busca implicar activament els joves en la presa de decisions sobre les activitats culturals que es desenvolupen en l'àmbit local. Mitjançant la participació i la col·laboració dels joves, Stalkers aspira a crear una oferta cultural més inclusiva i ajustada a les seves necessitats i interessos, fomentant al mateix temps el seu compromís cívic i la seva participació en la vida comunitària.

Acció Cultura Viva és un programa que ofereix suport a pràctiques culturals comunitàries de valor públic, entre altres iniciatives.

Entre molts altres.

Era latent l'emoció de tantes mirades diferents amb l'objectiu de connectar.

El temps va passar ràpidament, les veus eren curioses i respectuoses. No paràvem d'engendrar idees i cada una volia aportar la seva en la construcció grupal. Es van fabricar diàlegs transcendents i acrònics del món artístic, amb la nostra perspectiva singular compartida.

Un dels temes estel·lars de la tarda va ser la importància de preservar el català com l'eina lingüística potenciadora de la cultura que és, però, reconeixent el context barceloní multicultural actual. Amb moltes membres del grup que havien realitzat trajectòries migrants, vam reflexionar sobre la nostra relació amb el català, explorant les complexitats d'aquesta convivència lingüística.

Es presenta el clàssic dilema artístic en el món capitalista occidental actual: l'autosostenibilitat. Es pot viure de la creació artística? Com garantim les nostres necessitats bàsiques mentre dediquem temps i esforç a projectes que, sovint, es troben en dèficit o depenen de subvencions? Hi havia un desig grupal de resoldre les interrogants de la viabilitat dels projectes, on membres comenten com ho han fet elles i possibles guies pels projectes més nous.

Les condicions precàries en què sovint neixen les iniciatives socials van ser objecte de discussió, subratllant la lluita constant per materialitzar els valors col·lectius en un món que, sovint, desafia aquesta aspiració.

Aquesta conversa ens arrossega directament en el moment actual: l'art, s'ha de vendre. Per poder fer accessible l'art ha d'arribar a la gent. Per poder arribar a les masses, ha d'estar perfectament

col·locades en els expositors de les xarxes socials. Compartim i debatem com ho fem, com ens sentim havent de “spammejar” les nostres creacions constantment, observant els nombres de reproduccions i visualitzacions, si estem còmodes havent de seguir les modes de tiktok per sentir que arribem al afluent de la gent... Recordem com ho fèiem abans i com ho fem ara. Els fanzines segueixen sent una carta de presentació? Sembla que encara no ser tant populars com antany, encara segueixen agradant a les generacions més joves.

Els referents que tenim, com ho adoptem i transformem, saber que és un procés imparabile provoca una sensació de nostàlgia grupal. Vam començat cantant en anglès, perquè és el què vèiem que triomfa internacionalment, i poc a poc sembla que s'està escampant la música en català o castellà. El teixit que ens connecta a totes cada vegada era més palpable a la sala.

Les noves generacions estan de la mà amb les velles, però amb els peus cap endavant. Avui dia no podem imaginar esdeveniments i festes sense els punts liles: un canvi visible en l'imaginari popular. Abans no hi havia violències de gènere? I tant que n'hi havia, ho recordem, però era tabú parlar d'aquests temes. A més d'haver adquirit i normalitzat els coneixements bàsics feministes, els tenim davant dels nostres ulls.

I a vegades, apareixen els punts de reducció de danys en el consum de les drogues, i ens recorda la lluita que va començar en els anys 60 i 80 i segueix, cercant un oci alternatiu sa.

La música i els espais d'oci s'han entrelaçat des de l'origen dels temps, formant un vincle especial que ha anat creixent i evolucionant al llarg dels temps. Durant els darrers dos mil anys aproximadament, aquesta relació entre la música i els espais d'oci ha experimentat canvis significatius, reflectint els paisatges socials, culturals i tecnològics en constant canvi de cada època. En aquest grup de debat es va intentar aprofundir en aquesta connexió, examinant qüestions importants com l'impacte de la música, el seu poder per donar forma a la nostra experiència humana i les noves dinàmiques que sorgeixen en un món cada cop més interconnectat.

És de la màxima importància comprendre la importància de la música en els espais d'oci des del primer moment. Fins i tot en l'antiguitat, les melodies s'entrelaçaven amb cerimònies religioses, festes populars i espectacles públics, donant vida a les trobades socials i culturals. Aquesta interconnexió entre música i entreteniment ha sofert transformacions notables al llarg de la història, adaptant-se a canvis en els gustos musicals, avenços en les tecnologies de reproducció i diverses formes de manifestació artística.

La influència de la música en llocs de relaxació i oci van experimentar una transformació important quan va sorgir la música gravada al segle XX. Des de discos de vinil fins a cintes magnètiques, CD i ara plataformes de transmissió en línia, la manera en què les persones participen i accepten la música en entorns com discoteques, bars, concerts i festivals ha estat completament revolucionada. L'accessibilitat de la música s'ha ampliat per abastar una varietat de gèneres i artistes, proporcionant així una selecció més diversa per als consumidors.

Aquest debat va intentar explorar i analitzar a fons com cada generació ha anat variant la seva forma de relacionar-se amb la música i l'oci, per tal de poder entendre les formes que ha anat prenent l'autogestió.

LA PROBLEMÀTICA SOCIAL LA FEM ENTRE TOTES

SOMOS FUNDAMENTALES PARA CREAR SENTIDO CRITICO

ELS POST HAN DE SER MAJORITARIAMENT EN CATALÀ

SI ENTREVISTA ESTA EN CASTELLÀ

POSEM SUBTITOLS EN CATALÀ

COMENÇEM A SENTIR COSES FRESQUES I INNOVADORES

HEM PERDUT CULTURA I ES. PÚBLIC. AMB ELS CENTRES CÍVICS

TENEMOS EL COMPLEJO DE DUE NO, PERO...

TENIM POR A LA PLACA I A TROBAR-NOS AL CARRER I L'ESPÀI PÚBLIC

LES PERSONES AMB DISCAPACITAT TENIEN UNA VIDA PARALLELA DES DEL 1987

AL NOSTRE COLLECTIU NO HI HA UNA MAJORIA DE GENT CATALANO-PARLANT

HEM CONSIDERO CHAVEGA POLITICA. ES UNA OPORTUNIDAD PARA COMPARTIR EL DEBATE DEL COLONIALISMO

SI TU DEMANES PASTA A UNA INSTITUCIO T'HAS D'ACATAR A LA NORMATIVA

IMPLICACIO DE CLASSE RASA

LES SUBVENCIOS SON UNA MERDA

PER MI NO ES UN PROBLEMA, MALHAURADAMENT S'HA DE PRESERVAR LA LLENGUA PER QUE COP + BAIX I ES PASTOR

EL QUE ENS COSTA MES ES QUE PARTICIPIN LES BLANQUES AMB ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

IVOOX ES UNA EMPRESA Y EXPLOTA LES DADES DELS USUARIS

RADIO GAR MARQUE

RADIO FABRA RADIO RAMBLAS AMB CONVOCATORIA OBERTA... LI DIEM QUE SI, A TOT HOM

VAMOS A CREAR UNA RADIO COMUNITARIA POR EL BIEN COMUN

ES POLITICA ESTA SENYORA CHINA, QUE CONOCE LAS TENDENCIAS MUSICALES

TENES QUE ESTAR EN EL SISTEMA PARA SAIR DEL SISTEMA

LA CAPACITAT QUE UNA PERSONA PUGUI SER AUTONOMA

EL COSTE DE SER LIBRE ES ALTO

ES PENOS PERÒ EL CANVI DE MENTALITAT ES MOLT LENT

CULTURA VIVA COMUNITZAR LA MÚSICA Vol.4